

Warszawa, dnia 28 marca 2024 r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W WARSZAWIE**

WOOŚ-II.420.15.2020.PT.26

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (T.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 775, ze zm., zwanej dalej „Kpa”), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 30 stycznia 2020 r. Pana [REDAKTOWANE] o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na zmianie lasu na użytek rolny na działce nr 46, 07-09 położonej w Starej Miłosnej

odmawiam

określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji ww. przedsięwzięcia.

Uzasadnienie

W dniu 05.02.2020 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie (zwanego dalej „Regionalnym Dyrektorem”) wpłynął wniosek z dnia 30.01.2020 r. Pana [REDAKTOWANE] o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia. Przedmiotowy wniosek został uzupełniony w dniach 20 kwietnia 2020 r., 21 września 2021 r. i 18 października 2021 r. W dniu 18 października 2021 r. wnioskodawca wniósł także korektę w/w wniosku.

Analiza wniosku wykazała, iż przedsięwzięcie polegać będzie na zmianie lasu niestanowiącego własności Skarbu Państwa, na użytek rolny i tym samym potwierdziła – wynikającą z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. d) ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm., zwanej dalej „ustawą ooś”)– właściwość Regionalnego Dyrektora.

Rodzaj oraz skala przedmiotowej inwestycji zaliczają ją do grupy przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 88 lit. c) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839 z późn. zm.).

W trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego Regionalny Dyrektor dokładnie przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i stwierdził co następuje.

W dniu 20 maja 2022 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie (zwany dalej „Regionalnym Dyrektorem”) wydał postanowienie, znak: WOOŚ-II.420.15.2020.PT.14, którym nałożył obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla ww. przedsięwzięcia oraz ustalił zakres raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko (zwanego dalej „raportem ooś”). na zgodny z zapisami art. 66 ustawy ooś, wskazując jednocześnie elementy wymagające szczegółowej analizy.

Regionalny Dyrektor postanowieniem z dnia 28 lipca 2022 r., znak: WOOŚ-II.420.15.2020.PT.16 zawiesił przedmiotowe postępowanie do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu ooś.

W dniu 19 października 2022 r. wnioskodawca przedłożył raport ooś. Tym samym ustąpiła przyczyna uzasadniająca zawieszenie postępowania.

Regionalny Dyrektor postanowieniem z dnia 27 października 2022 r., znak: WOOŚ-II.420.15.2020.PT.18 podjął zawieszony postępowanie.

W dniu 27 października 2022 r. pismem, znak: WOOS-II.420.15.2020.PT.20 Regionalny Dyrektor wezwał inwestora do uzupełnienia braków w przedłożonej dokumentacji, m. in. o przedłożenie tożsamyh egzemplarzy raportu ooś w wersji papierowej oraz elektronicznej zgodnych z art. 66 ust. 1 pkt 19 ustawy ooś (brak wskazania kierującego zespołem autora i brak oświadczenia autora kierującego zespołem). W dniu 20 stycznia 2023 r. wpłynął raport ooś w wersji papierowej oraz elektronicznej. Z uwagi na braki merytoryczne Regionalny Dyrektor pismem z dnia 02 maja 2023 r., znak: WOOS-II.420.15.2020.PT.21 wezwał inwestora do uzupełnienia treści raportu, tak aby był zgodny z art. 66 ustawy ooś, m.in. o opis wariantów a także streszczenia, które będzie odnosić się do całego raportu ooś, czy też informacji z zakresu: gospodarki odpadami, ochrony przed hałasem, gospodarki wodno – ściekowej czy ochrony przyrody. W dniu 31 maja 2023 r. wpłynęło uzupełnienie raportu ooś w wersji papierowej oraz elektronicznej. Jednakże z uwagi na fakt, że ww. uzupełnienie raportu ooś zostało podpisane przez Pana [REDAKTOWANE], dla którego nie przedłożono oświadczenia autora raportu ooś, zgodnego z art.66 ust. 1 pkt 19a ustawy ooś, a nie przez zespół autorów (Pana [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE]), którzy podpisali raport ooś (przedłożony do tut. urzędu w dniu 20 stycznia 2023 r.), Regionalny Dyrektor pismem z dnia 17 lipca 2023 r., znak: WOOS-II.420.15.2020.PT.22 wezwał inwestora m.in.do przedłożenia raportu ooś, który będzie opatrzony podpisami zespołu autorów.

W dniu 14 sierpnia 2023 r. wpłynęło pismo wnioskodawcy z prośbą o wydłużenie terminu wniesienia uzupełnienia raportu ooś do końca 2023 roku. W odpowiedzi Regionalny Dyrektor w dniu 01 września 2023 r., przychylił się do prośby wnioskodawcy.

W dniu 29 grudnia 2023 r. wnioskodawca przedłożył pismo, którym zmienił koncepcję zagospodarowania działki tj. zamiast szkółki drzew i krzewów ozdobnych, inwestor planuje wykonać nasadzenie krzewów porzeczek i prowadzić ekologiczną uprawę. W związku z powyższym Regionalny Dyrektor w dniu 10 stycznia 2024 r., pismem znak: WOOS-II.420.15.2020.PT.24 wezwał wnioskodawcę o dostosowanie treści raportu ooś do planowanego zamierzenia. Jednocześnie w ww. wezwaniu wskazano, iż należy wnieść uzupełnienie w terminie do 14 dni od otrzymania niniejszego wezwania. Po tym terminie Regionalny Dyrektor zajmie stanowisko na podstawie posiadanego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego.

Do dnia wydania niniejszej decyzji uzupełnienie dokumentacji w tej sprawie nie wpłynęło.

Zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, Regionalny Dyrektor prowadząc postępowanie zapewnił stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwił im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także wskazał, w oparciu o art. 79a ust. 1 Kpa, że na dzień wysłania przedmiotowej informacji wnioskodawca nie uzupełnił dokumentacji zgodnie z wezwaniem znajdującymi się w aktach przedmiotowej sprawy, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony. O powyższych kwestiach, organ prowadzący postępowanie powiadomił strony postępowania obwieszczeniem z dnia 13 lutego 2024 r., znak: WOOS-II.420.15.2020.PT.25.

Dodatkowo, należy wskazać, że zgodnie z pismem Dyrektora Lasów Miejskich – Warszawa z dnia 25 stycznia 2022 r., znak: LM-W.NL.651.7.2022.NL-1.547, las położony na przedmiotowej działce jest lasem ochronnym na podstawie art. 77 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1356 z późn. zm.). Ponadto teren inwestycji położony jest w granicach Mazowieckiego Parku Krajobrazowego, dla którego obowiązują zapisy Rozporządzenia Nr 13 Wojewody Mazowieckiego z dnia 4 kwietnia 2005r. w sprawie Mazowieckiego Parku Krajobrazowego im. Czesława Łaszka (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2005 r. Nr 75 poz. 1982, ze zm.). *Mazowiecki Park Krajobrazowy* obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Regionalny Dyrektor jest zobligowany do załatwiania spraw w terminie, unikając przewlekłego prowadzenia postępowania – art. 35 i art. 37 Kpa. Zgodnie zaś z art. 7 Kpa, w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Dodatkowo, zgodnie z art. 77 § 1 Kpa, organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydawana w trybie art. 71 ustawy o oś nie jest decyzją uznaniową, co oznacza, że organ właściwy do wydania tej decyzji jest zobligowany wydać tę decyzję, jeżeli inwestor spełni wymagania określone przepisami ustawy. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa wyłącznie wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych.

Należy zauważyć, że nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia jednak strony postępowania od współdziałania w realizacji tego obowiązku, zwłaszcza, gdy nieudowodnienie określonej okoliczności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony. Jak wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27.02.2015 r., sygn. akt I OSK 1349/14, „Zasad przewidzianych w art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. nie można rozumieć tak, że skoro postępowanie dowodowe jest oparte na zasadzie oficjalności, to wyłącznie organ administracyjny zobowiązany jest z urzędu przeprowadzać wszystkie dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Ustalanie stanu faktycznego powinno następować także przy czynnym udziale strony. Nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia więc zainteresowanego podmiotu, niezależnie czy działa on sam czy za pośrednictwem pełnomocnika, od współdziałania w realizacji omawianej powinności, zwłaszcza gdy nieudowodnienie określonej okoliczności faktycznej może prowadzić do niekorzystnych dla wnioskodawcy rezultatów. Z treści powołanych przepisów nie można bowiem wyprowadzać wniosku, że organy administracji zobowiązane są do poszukiwania środków dowodowych służących poparciu twierdzeń strony, nawet w sytuacji, gdy ta ostatnia - mimo istnienia obowiązku - środków takich nie przedstawia lub gdy twierdzenia strony są ogólnikowe bądź lakoniczne.”.

Realizacja przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, którego skutki nie są do końca sprawdzone, a mogą wywrzeć negatywny wpływ na środowisko, musi być poprzedzona wszechstronną analizą, mającą na celu ustalenie możliwych do wystąpienia zagrożeń oraz koniecznych do podjęcia działań pozwalających na ich wyeliminowanie. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest podstawowym dokumentem, na którym opiera się organ administracji w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, tym samym powinien być rzetelny, spójny i wolny od niejasności i nieścisłości (zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6.07.2018 r., sygn. akt II OSK 308/18).

Mając na uwadze, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach znajduje swoje oparcie m.in. na ustaleniach raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w sytuacji gdy raport nie jest kompletny, nie może stanowić podstawy do wydania prawidłowej decyzji w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z 29 czerwca 2010 r., sygn. akt II SA/Wr 220/10). Zwrócić w tym miejscu należy uwagę również na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 maja 2014 r., sygn. akt II OSK 2999/12: Zasada prawdy obiektywnej obliuguje organ do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności faktycznych, a zwłaszcza oceny, czy raport uwzględnia wszystkie potencjalne zagrożenia środowiskowe związane z realizacją planowanej inwestycji. Aby takie wymagania mogły być określone, raport poprzedzający wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych powinien mieć charakter kompleksowy i odnosić się do wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia oraz wskazywać, jakie w tym zakresie obowiązują standardy ochrony środowiska oraz czy zamierzona inwestycja mieści się w ich ramach.

Przeprowadzone przez Regionalnego Dyrektora postępowanie nie doprowadziło do wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy niezbędnych do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, bowiem do określenia warunków realizacji przedsięwzięcia niezbędna jest prawidłowo przygotowana dokumentacja środowiskowa uwzględniające wszystkie wymogi prawne. Tym samym, zebrany materiał dowodowy jest niewystarczający do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Jak jednoznacznie wskazuje się w orzecznictwie sądów administracyjnych, decyzja wydana w oparciu o raport niespełniający wymogów w zakresie wariantowania przedsięwzięcia powinna zostać uchylona

(min. wyroki NSA: z dnia 25 lipca 2019 r., sygn. akt: II OSK 2320/17; z dnia 28 maja 2019 r., sygn. akt: II OSK 1682/17; z dnia 7 czerwca 2018 r., sygn. akt: II OSK 1614/16; z dnia 17 października 2017 r., sygn. akt: II OSK 257/16). NSA w przywołanych wyrokach wskazuje w szczególności, że przedstawienie w raporcie tylko wariantu wnioskodawcy oraz wariantu niepodejmowania przedsięwzięcia (czyli tzw. wariantu "zerowego") nie spełnia obowiązku właściwego wariantowania przedsięwzięcia, o który mowa w przepisach ustawy ooś. Jeżeli zatem zachodzi wadliwość przedstawionych w raporcie wariantów realizacji przedsięwzięcia, to taki raport nie spełnia ustawowych wymagań, koniecznych do wydania decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania realizacji danego przedsięwzięcia (por. wyrok NSA z dnia 25 lipca 2019 r., sygn. akt: II OSK 2320/17).

Mając na uwadze przedstawione uwarunkowania, Regionalny Dyrektor - ze względów formalnoprawnych, na podstawie przedłożonej dokumentacji nie może ocenić wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, a tym samym uzgodnić warunków jego realizacji.

Zgodnie z art. 10 § 1 Kpa organ prowadzący postępowanie zapewnił Stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwił im wypowiedzenie się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W określonym terminie nie wpłynęły do organu żadne uwagi i wnioski dotyczące realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Stosownie do art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy ooś dane o wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i o niniejszej decyzji zostały zamieszczone w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy prawo wniesienia odwołania, za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w terminie 14 dni od daty doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję, skutkiem czego będzie ostateczność i prawomocność decyzji.

W przypadku zrzeczenia się prawa do wniesienia odwołania od decyzji I instancyjnej strona nie może złożyć w tej sprawie również skargi do sądu administracyjnego.

p.o. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Warszawie
Aneta Adamska

Otrzymują:

1. [REDACTED];
2. pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa,
3. aa.

Do wiadomości:

- Dyrektor Zarządu Zlewni w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie
ul. Elektronowa 2
03-219 Warszawa.